

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze jako soud odvolací projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. října 2017 odvolání obžalovaného M. H., nar. v P., proti rozsudku Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 13.6.2017, č.j. 17T 17/2017-281 a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný M. H. uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b/ trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jehož se dopustil tím, že společně se spoluobžalovanou M. V., ohledně níž je rozsudek již pravomocný, nejméně od června 2016 do prosince 2016 v místě trvalého bydliště M. H. v obci S. čp. , okres M. B., ale i na jiných místech okresu Mladá Boleslav a okresu Nymburk přechovávali drogu pervitin – metamfetamin, kterou si opatřovali od neustanovených osob a tuto po předchozí osobní či telefonické domluvě poskytli jiným osobám, a to M. H. ve dvou případech prodal za částku po 200,- Kč v množství po 0,1 g M. K., nar. , ve dvou případech zprostředkoval prodej D. R., nar. , v jednom případě prodal za částku 800,- Kč v množství 0,5 g J. Š. (svědku dle § 55 odst. 2 trestního řádu), v jednom případě prodal za částku 500,- Kč nezjištěné množství V. S., nar. , a M. V. ve čtyřech případech prodala za částku po 200,- Kč nezjištěné množství D. B., nar. , ve dvou případech prodala za částky 200,- Kč a 400,- Kč v množství po 0,1 g a 0,2 g D. R., nar. , ve 20 případech poskytla zdarma či prodala za částku po 200,- Kč v množství 0,1 g R. J., nar. , ve třech případech prodala za částky od 1.000,- Kč do 2.000,- Kč nezjištěné množství M. V., nar. , přičemž metamfetamin – pervitin je látka, uvedená v příloze č.5 k zákonu č. 167/1998 Sb., v platném znění, jako látka psychotropní, a M. H. se uvedeného jednání dopustil poté, co byl trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 4.5.2016, 1T 59/2016, který nabyl právní moci dne 25.5.2016, odsouzen pro přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu v trvání tří roků a šesti měsíců. Za to byl obžalovaný H. odsouzen podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b/ trestního zákoníku zařazen do věznice s dozorem, a dále podle § 70 odst. 2 písm. a/ trestního zákoníku mu byl uložen trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. Samsung specifikovaného ve výroku napadeného rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný M■■■■ H■■■■ a napadá ho ve výroku o vině i ve výroku o trestu. Předně trvá na tom, že osobám jménem R■■■■, K■■■■, Š■■■■ a S■■■■ žádné drogy v časovém rozmezí od června do prosince 2016 neprodal, má zato, že zejména svědci Š■■■■ a S■■■■ nemluvili pravdu nebo si spletli datum a popsali situaci z předchozího roku, za což již byl pravomocně odsouzen. Poukazuje na to, že utajený svědek Š■■■■ vypovídal i po tak dlouhé době se zarážející přesností, vzpomněl si například na registrační značku vozidla, popsal interiér osobního automobilu, kterým mu měl údajně drogy na přelomu června a července 2016 přivést, a stejně tak i svědek S■■■■ uváděl, že se obžalovaný měl na místo údajného prodeje dostavit tmavým vozidlem Audi, ovšem výpovědi těchto svědků se nezakládají na pravdě, neboť od 2.6.2016 do 31.8.2016 neměl vozidlo Audi registrační značky ■■■■■ k dispozici, neboť se v té době nacházelo v areálu společnosti BMcars s.r.o. za účelem realizace opravy, a na důkaz toho předkládá prohlášení této společnosti. Pokud se jedná o výpověď svědka R■■■■, ten ve své výpovědi před soudem popřel, že by mu obžalovaný v inkriminované době nějaké drogy prodal, jeho výpověď není v rozporu s výpovědí obžalovaného a ani s výpovědí obžalované V■■■■, a proto je třeba považovat výpověď svědka R■■■■ podanou při hlavním líčení dne 25.4.2017 za věrohodnou. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Pro případ, že by odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o vině potvrdil, vznáší námitky proti výroku o trestu s tím, že uložený trest považuje za nepřiměřeně přísný. Má zato, že soud prvního stupně nepřihlédl dostatečně ke skutečnostem, které hovoří ve prospěch obžalovaného, a poukazuje na to, že množství distribuované drogy bylo velmi malé, že je mu ukládán první nepodmíněný trest odnětí svobody a že hlavním iniciátorem této trestné činnosti byla spoluobžalovaná V■■■■, on sám drogy kupoval v množství jen pro svou potřebu a nikoli pro obchod. Má zato, že by mu mohl být uložen ještě podmíněný trest odnětí svobody nebo trest nepodmíněný na samé spodní hranici zákonné trestní sazby.

Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal v rozsahu ustanovení § 254 odst. 1, 4 trestního řádu v části týkající se obžalovaného H■■■■ zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž neshledal žádné odvoláním nevytýkané vady, které by měly vliv na správnost odvoláním napadených výroků, ovšem neshledal podané odvolání důvodným. K věci zaujal následující stanovisko :

Řízení, které předcházelo napadeným výroky, netrpí žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na jejich správnost a zákonnost, a dokazování bylo provedeno v rozsahu potřebném pro rozhodnutí. Soud prvního stupně také nepochybil při hodnocení důkazů, řídil se ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl tak ke skutkovým zjištěním, o nichž nejsou důvodné pochybnosti. V odůvodnění napadeného rozsudku vysvětlil, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil a jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného. Odvolací soud se s jeho závěry ztotožnil a v podrobnostech odkazuje na důvody napadeného rozsudku.

K námitkám podaného odvolání pak odvolací soud uvádí, že soud prvního stupně důvodně dospěl k závěru, že obžalovaný H■■■■ si opatřoval, přechovával a také přenechával jiným osobám drogu pervitin i poté, co mu byl doručen dne 16.5.2016 trestní příkaz Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 4.5.2016, zn.sp. 1T 59/2016, jímž byl odsouzen za stejné jednání, a že se tak stalo konkrétně v případech, které vzal za prokázané. Tento závěr zcela nepochybně vyplývá ze svědeckých výpovědí odběratelů drogy, a to utajovaného svědka Š■■■■, který potvrdil, že pervitin koupil v době od června do července 2016, svědka

S■■■■, který vypovídal o květnu nebo červnu 2016, dále svědek K■■■■ časově zařadil koupi drogy od obžalovaného do léta 2016 a svědek R■■■■ do září 2016. Soud prvního stupně se také náležitě vypořádal se změnou výpovědi svědka R■■■■ před soudem oproti přípravnému řízení, přesvědčivě vysvětlil, proč hodnotil jako pravdivou výpověď tohoto svědka z přípravného řízení, a odvolací soud se s jeho argumentací plně ztotožnil. Z výpovědí všech těchto svědků také nepochybně vyplývá, že drogu pervitin měli přímo od obžalovaného H■■■■, byť s nimi jednala i obžalovaná V■■■■, tedy že jednali oba obžalovaní společně, jak to ostatně vyplývá i z vyhodnocení záznamu telekomunikačního provozu. Dle odvolacího soudu není důvodu pochybovat o věrohodnosti svědeckých výpovědí Š■■■■ a S■■■■ ani vzhledem k písemnému potvrzení společnosti BMcars s.r.o., neboť nejenže obžalovaný začal až v odvolacím řízení tvrdit, že předmětné auto bylo od 2.6.2016 do 31.8.2016, tedy po dobu 3 měsíců v servisu, ale zejména z tohoto potvrzení vyplývá, že mělo jít o více oprav, takže obžalovaný mohl vozidlo používat mezi jednotlivými opravami. Lze tedy uzavřít, že skutková zjištění soudu prvního stupně mají podklad ve správně zhodnocených důkazech a nelze o nich mít důvodné pochybnosti.

Zjištěné jednání obžalovaného bylo také správně posouzeno podle zákona jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b/ trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, přičemž přísnější právní kvalifikace je dána předchozím odsouzením obžalovaného pro takový trestný čin podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou na 3 roky a 6 měsíců trestním příkazem okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 4.5.2016, zn.sp. 1T 59/2016.

Odvolací soud dále přezkoumal výrok o trestu týkající se obžalovaného H■■■■, ovšem ani v tomto směru neshledal v postupu soudu prvního stupně pochybení. Prvý soud se řídil obecnými zásadami uvedenými v § 39 trestního zákoníku pro stanovení druhu a výměry trestu, vzal v úvahu všechny skutečnosti pro rozhodnutí o trestu významné a uložil obžalovanému trest, který je zcela přiměřený a nelze ho považovat za nepřiměřeně přísný, jak se domnívá odvolatel. Soud prvního stupně důvodně přistoupil k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, neboť obžalovaný se dopouštěl souzené trestné činnosti bezprostředně poté, co byl za stejnou trestnou činnost odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, přičemž mu běžela ještě další zkušební doba z podmíněného odsouzení za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a/ trestního zákoníku. Dal tak jasně najevo, že pouhá pohrůžka výkonem trestu ho od páčání další trestné činnosti neodradí, takže nepodmíněný trest odnětí svobody je zcela na místě. Výměru tohoto trestu stanovil soud prvního stupně na 30 měsíců, což je velmi blízko dolní hranice zákonné trestní sazby, takže je zřejmo, že soud prvního stupně zohlednil vše, co mohl hodnotit ve prospěch obžalovaného, a že bral v úvahu, že předchozí odsouzení obžalovaného za stejnou trestnou činnost je hodnoceno v rámci použití přísnější právní kvalifikace, takže k tomuto odsouzení nepřihlížel jako k přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 písm. p/ trestního zákoníku. O způsobu výkonu trestu odnětí svobody rozhodl soud prvního stupně v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném v době rozhodování, přičemž odvolací soud nepovažoval za potřebné reagovat na změnu tohoto ustanovení, k níž došlo po rozhodnutí soudu prvního stupně, neboť změněnou situaci řeší přechodná ustanovení zákona č. 58/2017 Sb. Správný je pak i výrok o trestu propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. Samsung, který obžalovaný používal k páčání předmětné trestné činnosti, ostatně proti tomuto výroku nemá žádné konkrétní námitky ani odvolatel.

Protože odvolání obžalovaného nebylo shledáno důvodným, odvolací soud ho podle § 256 trestního řádu zamítl.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Jen je-li zde některý z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., lze proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Dovolání mohou podat jednak nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu a obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje a musí mít obsah uvedený v § 265f tr. ř. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

V Praze dne 18. října 2017

Mgr. Božena Maříková v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost :
Štusová